

Izhaja v Ljubljani 1. in 15. vsakega meseca. — Naslov: Uredništvo in uprava lista «Muhe», Ljubljana I. poštni predal. — Objavljeni prispevki se honorirajo, poslani rokopisi se ne vračajo. — Inserati: 65×1 mm Din 1:25. — Poštni čekovni račun št. 14.568 v Ljubljani.

Naročnina četrletno 10 Din. — Letna naročnina za inozemstvo: Amerika 1— dolar, Avstrija 8— šilingov, Francija 40— frankov, Italija 30— lir, Nemčija 5— zl. mark. — Podružnici: v Mariboru, Aleksandrova cesta 45 in v Celju, Zavodna 96 (poštni predal 13).

Naglica ni dobra.

Italijan: «Brzo podpisite, naš narod potrebuje... e... e... posla in... e... kruha!»

Dalmatinec: «Lej ga lej, kako se mu mudi! Kaj pa, če bi nam te konvencije le ne konvenirale?»

Z našega muholovca.

Praktično.

Gospa služkinji: »Ali si še grizete nohte?«

»Ne več! Spoznala sem, da je praktično imeti nohte, ker lahko strgam z njimi kastrole.«

Tujke.

Narednik: »Vi, Butlič, zašto treba vojniki besede menaža, furaža in bagaža?«

»Menažo in furažo pri furanju, bagažo pri zmerjanju.« S.

O ŠESTIH SRCIH, POLNIH LJUBEZNI...

St. Jerko.

Pridi! Pričakuj me pred Trubarjevim spomenikom. Rdeča roža na tvojih prsih mi bo znak tvoje zvestobe. —

Matko.

Gospodična Hilda je odložila drobno pisemce in bila je vsa srečna.

*

Hrepenim po tebi kot suha zemlja po dežju. Oh Betka, zakaj me žalostiš! Spomni se svoje obljube in pridi na dogovorjeno mesto. Rdeča roža . . .

Tvoj ljubeči Matko.

Kontoristinja Betka je bila vsa vzradoščena, komaj je pričakovala, da se sestane s svojim dragim.

*

En sam pogled ti pove več kot tisoč besed. Pridi! Zorka, v tvojih očeh je moje življenje in tvoja lica moj cvet. Prostor veš — ne pozabi rdeče rože! —

Ves tvoj Matko.

Gospodična Zorka je vrgla knjigo v kot, vstala je in vzhičeno vzkliknila:

Pridem! Oh saj ti ne veš, kako goreče te ljubim.«

*

Kaj bi našteval še vsa druga pisemca, ki so jih prejele še te-le: Praktikantinja gospodična Štefka, poštna uradnica gospodična Milena in končno še blagajničarka gospodična Zofka.

*

Nedelja. Popoldanska vročina pripeka in senca vabi v svoj blagodejni hlad. Mladi, zaljubljeni parčki iščejo samotnih senčnatih koticov, da se naužijejo goreče ljubezni. Košati kostanji pošumevajo in veter prinaša tam od Tivolija akorde cirkuške muzike.

Od Narodnega doma sem prihaja gospodična Hilda. Na polnih prsih ji duhti bohotni nagelj, a njene oči se željno ozirajo tja proti parku. Hilda je postala.

Gori od Tivolskega gozda sta se prismejali gospodična Betka in njena

prijateljica. Poslovili sta se in Betka se je počasi pričela šetati gori in doli. Ej, marsikdo se je ozrl v njeno lepo rdečo rožo in v njena cvetoča lica . . .

Doli od Dunajske ceste je prihajala gospodična Zorka. Na določenem mestu je postala in si skrbno ogledala okolico.

Nikjer zaželjenega ideala, a rdeča roža na njenih prsih čaka in vene.

Pridrdrala je kočija. Gibčno je iz nje skočila gospodična Štefka in se poslovila od prijateljic. Bila je na cilju. Izzivajoče se je na njenih bujnih prsih šopirila rdeča vrtnica.

Z vročim pričakovanjem v srcu je dospela na domnjeno mesto gospodična Milena. Oj roža, rdeča roža . . .

Po Bleiwajsovi cesti se sprehaja gospodična Zofka. Kot kri rdeča roža ji duhti na prsih, a Zofka se šeta, gleda in gleda, oči ji iščejo tako zaželjenega ideala.

*

Zofki je vzbudila pozornost mlada gospodična z rdečo rožo. Kaj neki čaka? Kako nestrpno hodi sem in tja. Čudno, malo dalje stoji zopet ena. Tudi ona ima rdečo rožo. Nekoga pričakuje.

Sence na belem pesku so se daljšale in čas je mineval.

Na prostoru pred Trubarjevim spomenikom se je šetala šestorica mladih gospodičen, in vsaka izmed njih je bila ovenčana z rdečo rožo. Gospodične se šetajo, postopajo in se ogledujejo. Vse so se bavile z enako uganko in vsem so enake misli razburjale razgrete glave. Kako rada bi vsaka izmed njih vprašala eno ali drugo, kaj in kako, ali vsaki je bilo nerodno. Najbolj čudno je bilo pa to, ko je vsaka hotela zavzeti isti prostor, ali tu je bila že ena, bili ste dve, tri in štiri. Ah, to je neznosno. Pobegniti bi. Vrgla bi rožo od sebe in pobegniti. Pet

parov oči jo gleda srepo in vprašujoče in pet rdečih rož jo izziva in jo draži . . .

Sitno nerodno je bilo vsem.

Gospodični Hilda in Zofka sta se že večkrat srečali in vselej sta se vprašujoče spogledali. Končno se je Zofka ojunčila. Obstala je pred Hildo in vprašala:

»Oprostite, gospodična! Upam, da mi ne boste zamerili, če vas vprašam kar naravnost. Morda koga pričakujete?«

Hilda je zardela. Bi jo je malo neljubo, dasi ravno je sama namepravala vprašati njo.

»Uganili ste. Oprostite, in vi? Zdi se mi, da ste v istem položaju kot jaz.«

»Prav imate. Naj bom odkrita. Domenila sem se z nekom, da se snideva na tem mestu.«

»Poglejte, in one-le štiri frajle?«

»Jaz ne uganem, kaj to pomeni, ali zdi se mi nekaj groznega.«

»Mislite to, kar jaz — vem, vse vem . . .«

Šest frajli pred Trubarjevim spomenikom se je spogledalo. Šestim frajlam se je zasvetlikalo v možganih in šest frajl je stisnilo rdeče ustnice v trpki jezi.

*

V prahu leži rdeča roža. Glej, tam zopet ena. Pravkar jo je vrgla v pesek mlada gospodična. Rdeča roža tu, rdeča roža tam, ena, dve, tri in še več — šest rdečih rož vene v prahu, venejo rože in žalujejo.

Šest zapeljanih in prevaranih src si je obljubilo globoko, večno jezo.

Ni minulo niti malo časa, ko so se gospodične osramočene porazgubile od nesrečnega mesta.

Šest rdečih rož pa vene v prahu, vsaka z enako usodo in vsaka z enakim koncem . . .

Čudna sodba.

»No, kaj pa ste postali, gospod Kajfež?«

»Politik in poslanec, gospod profesor.«

»Saj sem Vam že v gimnaziji večkrat povedal, da ne bo iz Vas nič prida.« M.

Stražnikova misel.

»Ta človek se mi zdi nevaren. V zastavljalnici je nameščen in še ni nič zastavil. Sumljivo . . .« S.

Nenavadno.

Zdravnik je predpisal bolniku grog: rum s toplo vodo.

»Vodo?« — je rekel začudeno pacient. »Žena mi ne bo hotela dati nikdar tople vode, ker ve, da se umivam v mrzli.«

Zdravnik: »Recite ji, da jo rabite za britje.«

Ko pride zdravnik drugi dan k bolniku, že hiti k njemu pacientova žena in tarna:

»Gospod doktor, moj mož je zblaznel, vsakih deset minut se hoče briti.«

Pri telefonu.

Profesor: »Halo! Spojite me z mojo soprogo!«

Glas iz centrale: »Katera številka prosim?«

Profesor: »Kaj vruga, mislite, da imam numerirane kot Turek?«

Lahko umljivo.

Gospa vpraša malega Pepčka:

»Ali imaš kako sestrico?«

»Ne!«, odvrne Pepček.

»Zakaj pa ne?«, vpraša gospa.

Pepček: »Papa je ves dan v uradu, mama poučuje klavir, kuharica pa nima časa.«

Dobro ime.

Sodnik: »Čujte, ali vas ni sram, da ste pod različnimi imeni, kakor Smrekar, Potočnik, Kralj, izvrševali razne sleparije?«

Uzmovič: »Gospod sodnik, saj vendar ne morem svojega poštenega imena spravljati v sramoto!« B.

Pijanec se spreobrne, kadar se v jamo zvrne.

Ona: »Oh, že spet moram leteti k sosedi, da mi posodi malo masti. Ko bi bil ti pravi mož in bi ne zapil vsega, bi lahko imela doma vedno po deset kil zabele.«

On: »Kaj pa, da ti jo voda odnese! Jo pa že rajši zapijem!« Zera.

Če čitaš «Muhe»...

Naš Franci ma navado, da po kosil vsede se v dvoriš na staro klado, pa v roke vzame cajtenge in bere od politike.

Se mal jezi na Radiča, pa pošlje v Rim še Pašiča. Na Korošca nič ne da, naj k vrugu gre politika in demokratje — kaj mu mar, kdo situacije je gospodar.

Obrne še na zadnjo stran, kjer vse sorte materjal je zbran: od športa, radija, umetnosti in drugih še neumnosti: kako so gole zabijali Jadranaši in Primorci ter po nosu si dajali bokserji — kot norci.

Fržmaga Francu se strašno, da se jezi na cajtenge hudo, pa prav:

»Popirja škoda,

je vse za nič!

Naj bere cajtenge hudič!«

Stlači v žep:

na eno stran Slovenca,

na drugo stran pa Jutro,

ker ta dva še u varžetu,

bi skregala se hitro.

Od jeze rdeč je kot puran,

da prec zaspav bi kot zaklan;

gleda grdo kot bavbav

in sam ne ve, kam bi se djav.

Pokliče Rudita in Doifita,

ki v pesku tam se valjata:

»Ej, vidva poniglavca,

tle mata še dva dinarja,

skočita k trafikantu,

(zletita kot viharja)

kupita mi viclat,

če kranjsk je al pa švabsk,

sam da not bo kaj za brat.«

Moment

in mulca koj se vrneti:

»Prinesla sva vam »Muhe«,

če ne ozdravijo naduhe,

da gre takoj na kant,

je reku trafikant.«

»Že dober!«

Natakne špegle spet naš stric,

da brav bo kakšen fleten vic,

zabeljen, sflan in ne prestan.

Ksiht

(k' je biv kot kislá kumrca)

nabrav se je v smeh,

raztegnu kot kovaški meh,

ko je zagledov prvo stran.

A kaj šele potlej,

ko brav je še naprej!

— Je morav hitro teč — — —

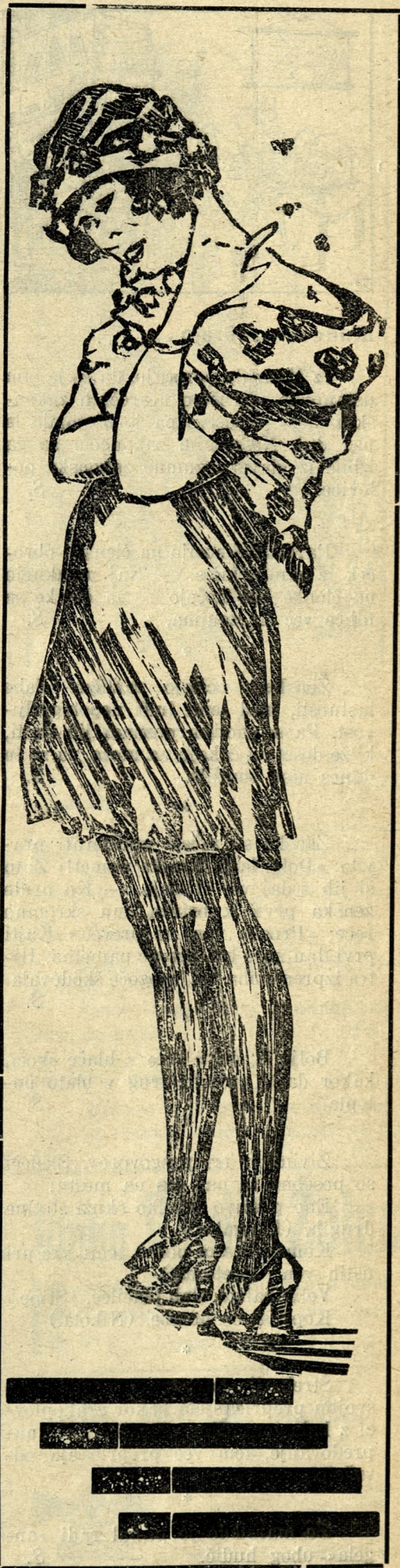
(kam? me vprašate.

Tja, kamor še cesar gre sam),

da b' v hlače ne spustiv,

kar v sebe cvička je naliv.

Zera.

Muhe filozofirajo . . .

Iz Madrida poročajo, da se je tam ustanovilo »Društvo nesrečnih zakonskih mož«. Društvo pa je obstajalo le par dni. Nesrečnim zakoncem so ga izbile iz glave pogumne zakonske polovice. Š.

*

Parižanke nosijo na členkih obroček iz samih lučic. — Naš nataknejo na členke kar hočejo — za členke se nihče več ne zanima. Š.

*

Ženskam očitajo različne slabe lastnosti, med temi tudi nepotrpežljivost. Pa se motijo; poznam jih dosti, ki že deset let čakajo na može, pa se še danes niso omožile. Š.

*

Ženske so začele upoštevati pravilo: »Dolgi lasje, kratka pamet!« Zato si jih sedaj vse strižejo. — Ko pride ženska prvič k brivcu, mu skromno reče: »Prosim vas, ne preveč.« Kajti prvi dan noče biti preveč pametna. Hitra izprememba bi ji mogoče škodovala. Š.

*

Bolje je, da ti srce v hlače skoči, kakor da ti ga kdo drug v blato poštepta. Š.

*

Živimo v eri pregovorov. Sledeči so posebno za naš čas na mestu:

Eno piškavo jabolko okuži stotine drugih. (Pangalos.)

Komur je srce polno, temu vre pri ustih ven. (Svetozar.)

Velik bahač, slab plačilec. (Stipe.)

Kopriva ne pozebe. (Nikola.)

*

Štreberji napravijo navadno s svojim prepričanjem kakor zrakoplovci z balastom. Čim višje jim kaže napredovanje, tem več prepričanja odvržejo.

*

Že marsikdo je postal radi »angela« ubog hudič. Š.

Sumljivo.

Soproga: »S kom si ravnokar v veži govoril?«

Soprog: »Ah . . . Z nekim znancem.«

Soproga: »Tako!? In ta se baje imenuje 'srčice moje' . . .?«

Prehod aristokracije med narod.

A.: »V prošlem četrtletju se je konzum konjskega mesa neverjetno povešal.«

B.: »Da, da, tako preide konjski šport v meso in kri ljudstva.«

Sprehod po deželi.

Tone: »Ti korakaš vedno po progi med tračnicami. Ali se ne bojiš?«

Jože: »Ne! Sem vsaj varen pred avtomobili in dvokolesi!«

V lekarni.

Pomočnik (principalu): »Gospod principal, mož, ki je bil ravnokar tu, je pri plačevanju zdravil v znesku 56 dinarjev oddal tri ponarejene kovače.«

Principal: »No, 15 dinarjev smo vseeno zaslužili.«

Lahko pomagano.

A.: »Jaz bi jako rad prevzel kako vodilno mesto.«

B.: »Nič lažjega kot to: obesite se na brzojavni vod!«

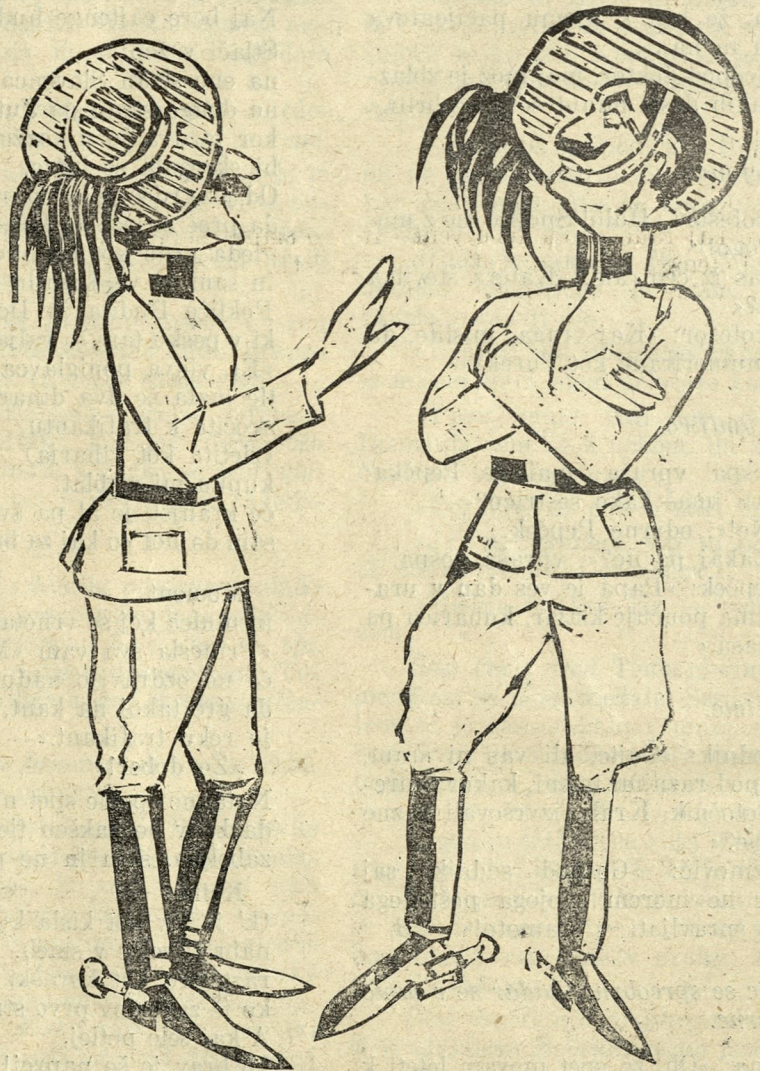
Ni sama.

Gostilničar: »Gospod Rak, vaša žena vas čaka zunaj.«

Rak: »Ali je sama?«

Gostilničar: »Ne, palico ima s seboj.« S.

Čudni pojmi.

— Parole d'honneur, amice, Garibaldi je vendar poštenjak . . .!

— Ne dvomim! Takih poštenjakov bi potrebovali več!

Velik uspeh preiskave atentata na Mussolinija!

(Od našega posebnega, na lice mesta poslanega poročevalca.)

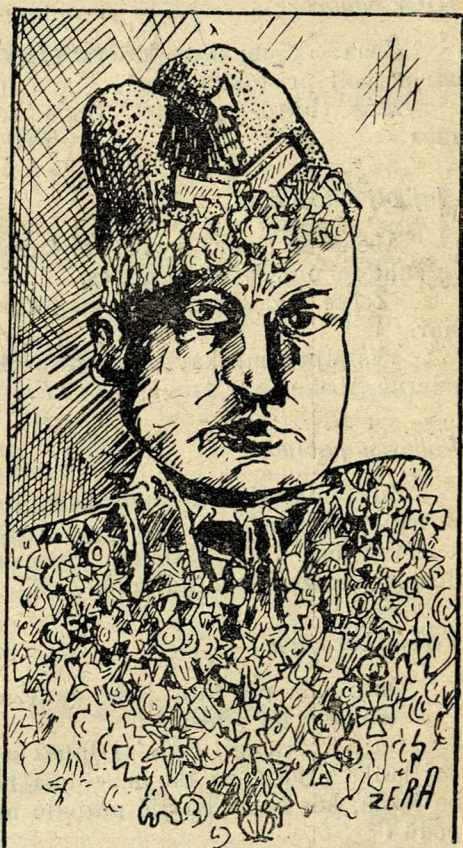
(Ker nam radi pomanjkanja prostora ni bilo mogoče privediti posebne izdaje, je žal to poročilo nekoliko zakasnelo. — Opomba uredništva.)

Bologna, 10. t. m. Preiskava je v polnem teku. Vse mesto in celo Italijo je danes pretreslo dejstvo, da je vele vredna policija izsledila pravega atentatorja, ki šteje pet let. Pri telesni preiskavi so našli pri njem grozovito orožje glasovite znamke Tip-Top, tvornice za otroške igrače. Orožje je bilo še nabasano in sicer s projektilom kal. 20, snov projektila iz plute in papirja. To orožje ubije celo muho. V žepu je imel zločinec še več podobnih nabojev, znamenje, da je bil pripravljen tudi na najhujše. Razjarjeni Bolonjci so hoteli atentatorja linčati, šele močnemu kordonu fašistov je uspelo rešiti atentatorja in ga izročiti pravični kazni.

Bologna, 11. t. m. Danes je aretirano vse delavstvo tvornice Tip-Top, vse uradništvo in ravnatelj z vso rod bino. Iščejo tudi gospodarja, ki je pobegnul s potvorjenimi dokumenti, najbrže v Francijo.

Bologna, 11. t. m. zvan. Rano zjutraj je močan oddelek fašistov na konjih s strojnimi in s topovi aretiral 93-letnega moža Vendi Giogotoli, ki prodaja igrače na »štantu«. Atentator je namreč izkazal, da mu je omenjeni igračkar prodal brez dovoljenja strahovito orožje. — Še močnejši oddelek policije je pa aretiral atentatorjevega mlajšega brata, ki je menda v zvezi z atentatom.

Bologna, 12. t. m. Vaš posebni na lice mesta poslani poročevalec je dobil brzojavno iz Rima dovoljenje, da sme obiskati atentatorja v zaporu. Čuva ju cel bataljon fašistov. Mlajši atentator je zelo flegmatičen; sedi v zibelki in venomer tišči v usta cucl. Tako je zagrižen, da opravlja celo svoje telesne potrebe kar na tla, namesto v za to pripravljeno posodo. *Zera.*

Mussolinijeve sanje.

Iz Bizanca.

— Kakor opažam, vidi Vaše Veličanstvo kaj rado okolu sebe velike figure. Potem so najbrže tudi ministri Vašega Veličanstva visoki možje?

— To ne vem — pokoncu stati jih še nikdar nisem videl.

To se razume!

Sodnik: »Vaše ime?«

Obtoženec: »Samuel Krakovčan!«

Sodnik: »Rojeni?«

Obtoženec: »V Inovrzlavu!«

Sodnik: »Poklic?«

Obtoženec: »Trgujem s cunjami!«

Sodnik: »Veropoved?«

Obtoženec: »Ime mi je Samuel Krakovčan, sem v Inovrzlavu rojen, trgujem s cunjami in jaz naj bi bil katoličan?!« *Fr.*

Slaba kupčija.

Dva trgovca se snideta. Oba tožita o slabih kupčijah. Prvi pravi: »Nekaj let že ne zaslužim prav nič, temveč samo izgubljam!« Nato drugi: »Zakaj pa ne razprodaš blaga in ne začneš kaj drugega?« Prvi: »I no, od česa pa naj potem živim?!«

V znamenju časa.

Pevka: »Ah, dve duši živite v mojih prsih.«

Poslušalec: »Da, da, stanovanjska kriza.« *M.*

V kupeju.

Gospa: »Za božjo voljo, ne glejte me vendar tako!«

Tat: »Oprostite, gledam samo vašo dolgo zlato verižico.«

Previden oče.

Tonček: »Mamica, povej mi vendar, na kak način sta se z očetom spoznala?«

Mati: »Ko sem pred desetimi leti padla v vodo, me je rešil gotove smrti.«

Tonček: »Čudno, meni pa je plavanje prepovedal!« *Fr.*

Vedno pokoren.

Mož: »Ti me mučiš do smrti. Vzel si bom še življenje!«

Žena: (bojevito): »Ti nimaš pravice, da bi si kaj sam vzel!« *Fr.*

Različne vrste govora.

»Prosim, vsedite se«, je rekel sodnik, in obtoženec je moral sedeti tri leta. *Fr.*

Trdno

sem sklenil, da bodem kupoval od sedaj naprej sukno, kamgarn, ševjot, platno, cefir ter sploh vso manufakturo radi zelo nizkih cen, dobre kvalitete in velike izbire samo v

veletrgovini **R. Stermecki,**

Celje št. 72.

Vzorci proti vrnitvi.

24-5

Ilustrovani cenik zastoj.

8

Foto-slike

izvršuje najboljši in najceneje fotograf **FRANJO PRIMOŽIČ** v Zidanem mostu. Gre tudi na dom ter se lahko naroči z dopisnico.

Pozor! Odjemalci večje množine popust! **Samo ročno izdelovanje.**

Na drobno!

Na debelo!

D. URŠIČ

čevljarna

CELJE-BREG

41

Naznanjam cenj. občinstvu, da imam vedno večjo zalogo vsakovrstnih moških, ženskih in otroških čevljev ter pošiljam na željo brezplačno cenik. Odpošiljam po pošti.

Vinko Vabič, Žalec

- ◆ kupuje po najboljših cenah hmelj.
- ◆ Prodaja najceneje vse vrste
- ◆ 27-5 umetnih gnojil.

JOS. HÖFER, Maribor,

42-3 10. oktobra ulica št. 2.

Trgovina z muzikalijami, godbenimi instrumenti, gramofoni in glasovirji.

Hiter odgovor.

Žena: »Ljubi mož, katera obleka mi najbolj pristaja?«

Mož (hitro): »Potna, ljuba ženica!« *Fr.*

Najbolj enostavno.

Abeles iz Lwova pride v lekarno in zahteva praške zoper mrčes.

»Želite v zavitku?« vpraša lekarnar.

»Vsijpljite mi kar za ovratnik!« odvrne Abeles. *Fr.*

Pobožen pacient.

Zdravnik: »Vi ste kljub moji prepovedi pili vino?«

Pacient: »Ne škoduje, gospod doktor! Vbrizgal sem tudi lurško vodo.«

Vedno korajžen.

Ona: »Za pet ran, Jože! Janezovim teče že voda v hišo!«

On: »Prava reč! Bo vsaj Janez sedaj lahko pljunil na tla in se ona ne bo jezila, ker se ne bo nič poznao na podu.«

Preveč dolgočasno.

Sodnik: »Pri zadnji razpravi ste govorili popolnoma drugače kakor danes!«

Obdolženec: »Ne ponavljam rad ene in iste stvari, to je preveč enolično in dolgočasno!« *B.*

Spomini.

»Da, da, gospod učitelj, ko sem še hodil k vam v šolo, ste mnogokrat stzelsli glavo, toda čudno, da nikoli vaše, ampak vedno mojo...« *S.*

Je že napredoval.

Anica: »Je tvoj mož tudi muzikaličen?«

Dragica: »Seveda, sedaj že pleše, kakor jaz žvižgam!« *Fr.*

Kje kupuješ Ti svoje potrebščine?

Jaz se vselej poslužujem tvrde

R. SAVNIK

Celje, Aleksandrova ul.

Tam dobim vsakovrstnega blaga najboljše kakovosti po konkurenčnih cenah, in sicer dobiš vedno klobuke, moško in žensko perilo, rokavice, nogavice, pletenine, dežne plašče, 45-2 svilene robce itd., itd.

Cenj. občinstvu se slaščičarna

„JORA“

v Celju ter iste podružnica v

TRBOVLJAH

46-2 toplo priporočila.

Jako dvoumno.

Pisarniški predstojnik (nekoliko vinjenemu uradniku):

— Opustite za vedno pijančevanje, pomislite, to vas privede do slaboumnosti — mislite na mene!

Špekulacija.

»Tako, Marička, sedaj se bova skoro vzela. Zadnjič sem Nacetu posodil 10 dinarjev za loterijo. Če dobi on hišo v mestu, dobim jaz mesto hišnika.« *S.*

Dober odgovor.

»Ali je res, gospa sodnikova, da je bil vaš oče konjski mesar?«

»Seveda, gospa svetnikova! Vaši stariši so bili vendar njegovi najboljši odjemalci.« *S.*

V gledališču za kulisami.

Ravnatelj režiserju: »Torej sedaj pa strel.«

Režiser: »O vruga, pozabil sem nabiti.«

Ravnatelj: »Nič hudega! Udarite tamle onega štatista pošteno po glavi, pa bo tudi dobro.«

Dober zagovornik.

Dva potepuha sta bila nekoč obsojena: eden zato, ker se je drznil krasti o belem dnevu, drugi pa, ker je kradel v temni noči, ko mirni ljudje spe. Ko je zagovornik slišal obsodbo, je vstal in zaklical: »Kdaj za Boga pa naj pošten človek krade?« *N.*

Sosed.

Pri zasliševanju vpraša sodnik obtoženca: »Kje stanujete?« — »Ni mam stanovanja,« se glasi odgovor. »Kje pa vi stanujete?« vpraša sodnik njegovega tovariša. »Jaz sem pa njegov sosed,« se odreže tovariš. *N.*

Dober izgovor.

Sodnik: »Zakaj ste ponarejali denar?«

Obtoženec: »Zato, ker je pravega premalo.« *N.*

Odveč.

Orožnik: »Kaj ne veste, da mora voznik zvečer imeti luč?«

Voznik: »Ne pomaga nič, ker je moj konj itak — slep.« *N.*

Napredek.

Profesor: »Pri umetnih gnojilih je tak napredek, da bo človek kmalu lahko v enem košu nosil gnoj za vso njivo.«

Kmet: »Ob letu pa ves pridelek v drugem!« *N.*

On pa rad.

A.: Kar odidite, z bedaki uočem imeti opravka.

B.: Jaz pa prav rad, ravno radi tega sem pa prišel k vam.

Konkretno.

Sodnik: Ali ste bili že kdaj prej kaznovani?

Obtoženec: Za to, česar so me sedaj obdolžili, še prav nikoli!

Franc Bernhardov sin
Gustav Bernhard

zaloga stekla in porcelana
Maribor, Aleksandrova 17
2-4 En gros. En detail.

Najboljše in najcenejše dalmatinsko

VINO

47-2

kupite pri tvrdki

I. P. MATKOVIĆ
CELJE, Glavni trg šte. 8

katera pošlje na zahtevo vzorec brezplačno!
Cene zelo primerne! Postrežba točna!

F. KUNŠEK
44-2 fotograf
CELJE, Cankarjeva 9

LASTNI DOM

registrovana kreditna in stavb. zadruga
v Celju 26-5

Prešernova ulica št. 6.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najugodnejše. Pri naložbi zneska po Din 20— se dobi hranilnik na dom. Daje posojila in menične kredite.

Švedski standard pisalni stroj „HALDA“ model 12
izdelek svetovno priznanega švedskega dela, industrije in tehnike.

Generalno zastopstvo za vso Jugoslavijo:

Ant. Rud. Legat & Co, Maribor, Slovenska ulica 7.

Telefon 100

Krajevni zastopniki se iščejo.

Telefon 100

Zgled poštenja.

Jurček je bil zasačen večkrat na krivih potih; zato ga je oddal sodnik v zavod, kjer naj se poboljšajo taki dečki s poštenim zgledom in delom. Ko je bil Jurček izpuščen iz zavoda, je naletel na gospo, ki je skrbela za take dečke. Vprašala ga je: «No, Jurček, kaj so delali v zavodu s teboj?» «Trudili so se, da bi naredili iz mene poštenega človeka.» «Tako je prav in so dosegli kaj pri tebi, Jurček?» «Seveda.» «Veseli me, dečko moj. Kako pa so počeli da so te spreobrnilo?» «Dali so me v čevljarno, kjer so me učili, kako se pribije podplat iz lepenke namesto pravega usnja tega podplata.» N.

Po naravi.

Urednik se pisмено zahvali vpošiljateljju za poslano karikaturu: »Prav lepa hvala za prispevek; izvrsten je! Priporočam se še za nadalje.«

Pa dobi ta-le odgovor: »Me zelo veseli, da ste s karikaturu zadovoljni. Toda vaši želji za enkrat ne morem ustreči, ker imam samo eno taščo. Poslal sem vam namreč njeno fotografijo.«

Iščemo

spretno nabiralce oglasov za Ljubljano in Celje. Ponudbe na upravo «Muh» pod «Nabiralec».

Stavbno mizarstvo ter najrazličnejše pohištvo izdeluje točno po naročilu

Peter Laharnar

39-5 mizarski mojster

Gaberje pri Celju št. 69.

Prodaja tudi na obroke.

Restavracija „Narodni dom“

vinotoč — štajerska klet

MARIBOR

Andrej Oset.

Kotiček za ugankarje.

Mozaik.

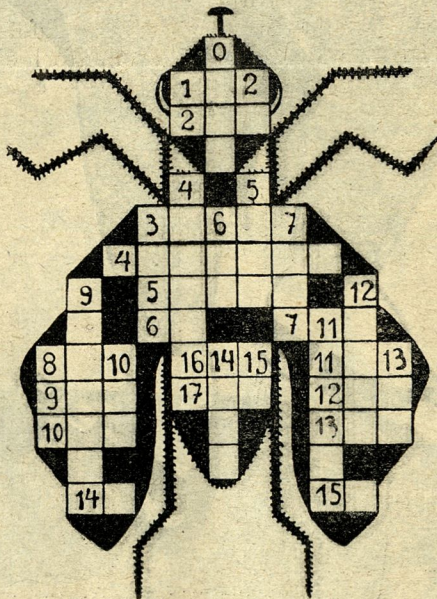
Zera

Pos'avi kamenčke tako, da boš čital vodoravno in navpično v prvi vrsti ime ro nana, v drugi vrsti določilo gotovega časa in v tretji domače krstno ime.

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnji številki).

Križanka «muha».

Vodoravno: 1 sadežna snov, 2 del telesa, 3 prislov, 4 žival, 5 državnik Jugoslavije, 6 mera, 7 mali poje, 8 gonilna sila, 9 turško imenovanje, 10 pridevnik, 11 latinski ozdrav, 12 ka'a, 13 zaimek, 14 prislov, 15 igralna karta, 16 moško me, 17 ptica.

Navpično: 0 živež, 1 pomožni glagol, 2 veznik, 3 jutranji lojav, 4 češkoslovaški državnik, 5 žensko ime, 6 samostalni, 7 reka, 8 samostalni, 9 mesto, 10 posoda, 11 sad, 12 samostalni, 13 moško ime, 14 žival, 15 del voza.

((Rešitev in imena rešilcev v prihodnji številki)).

Kdor dobi listu priloženo položnico, je to znamenje, da mu je potekla naročnina. Obnovite jo takoj!

Tako lahko miseln pa ni.

Šnopsar je spil pri kramarici šest «ohlcov» šnopsa. Ko je zadnjega zvrnil, meni kramarici: «Mamica, sej bote tolik dobri pa s boste stvar zapisala! Ne?! Jest nejmam nč gnarja!»

Kramarica se razjezi. «O ti zgaga ničvredna! Kaj ga pa toliko polukaš, če nimaš denarja?»

«Ja» pravi šnopsar, «ali misleš, če b' mou gnar, de ga murm tku lahko miseln zabit?»

Preveč dobesedno razumel.

Krčmar, ki je pred kratkim šele odprl gostilno, gostu, ki ga je prosil za posojilo: «Prav žal mi je, gospod profesor, ampak tistih 50 Din, ki jih želite od mene, vam ne morem posoditi.»

Profesor: «V časopisnih oglasih pa pravite dobesedno, da boste vsem željam svojih gos'ov kar najbolj ustregli.»

Listnica uredništva.

G. U. F., L.: Prejeli! Kar bo mogoče, homo objavili. Seveda moramo stvar porazdeliti, ker nam primanjkuje prostora. — G. F. S., P.: Če mi-lite, da bi bilo pripravno, pošljite!

Premog „Peklenica“

38-4 izvrs'no, najcenejše kurivo.

Glavni zastop in zaloga: Maribor, Cankarjeva ul. 1.

M. RAUCH

9-5 Veletrgovina stekla in porcelana

CELJE, Prešernova ulica št 4.

Priporoča svojo bogato zalogo raznovrstnih šip, slik in vse v to stroko spadajoče predmete

Volna, pletenine, drobnina, perilo, galanterija, parfumerija.

Zaloga „KARO“ čevljev po originalnih cenah.

32-5 Gaspari-Faninger naslednik

Slavko Černetič,

Maribor, Aleksandrova c. 23.

Mussolini: «Meni se ne more ničesar zgoditi!»

Listnica grafologa.

Za dobro grafološko analizo je treba neprisiljeno napisati vsaj 15 vrstic. Pismo je opremiti z nadpisom in po možnosti tudi s podpisom. Obenem je navesti spol in rojstne podatke. Pismu je priložiti Din 5— za upravne stroške. Obsežnejše analize ali ugotovitve anonimnih piscev po dogovoru. Diskretnost zajamčena.

G. R. B. v B. B.: Vaš značaj je nekoliko enak značaju gospodičen sestric. Tudi Vi ljubite red in ste molčeč. Glede molčečnosti moram pripomniti, da pri Vas prihaja do veljave bolj v občevarstvu s tujimi ljudmi kakor pa v domačem krogu. Ne strahite se

naporov ter ste v vseh svojih podjetjih vztrajni in delavni. Na zunanost kaže nekako hladnost, rezerviranost in ponos. Smatram pa, da je vse to le navidezen zanos mladosti, katerega bo kmalo prodrla Vaša šegavost, živahnost in dobra volja. Glavno je, da niste egoist, vse drugo bo izgledila bodočnost.

G. Fr. S. v Lj.: Poslali ste pismo lepe vsebine, žal, da je za grafološko analizo, ker je pisano s svinčnikom, malo uporabljivo. Grafolog ne sodi pisca po vsebini pisma, marveč le po potezah, pritiskih, črticah in drugih znakih pisave. Taki znaki pa so različni le, če pišemo s črnilom. — Vi ste štedljiv, trezen in idealen človek. V svojih nazorih o resnici, pravici in altruistični lju-

bezni se približujete krasnim naukom teozofije. Le korakajte dalje po tej poti k luči! Pripomniti pa treba, da se nikar preveč ne zapirajte v svoj jaz. Nikar ne domnevajte, da le Vi sodite prav, drugi ne. Misli so bitja, ki v takim slučaju ustvarijo okrog Vas neviden zid. Posledica temu bo, da postanete osamljen in nesrečen. Odprite torej srce in dušo vsakemu! Kar najdete v bližnjem dobrega, to sprejmite za svoje, dočim skušajte njegove slabe navade in misli ublažiti. Vsi ljudje na zemlji tvorimo duhovno enotnost, zato pa moramo uvaževati drug drugega. A. Z

Izdajatelj in odgov. urednik Ivan Kavčič v Ljubljani. Tiska Zvezna tiskarna v Celju, za tiskarno odgovarja Milan Četina v Celju.